

skattningsbar inkomst slutar med två nol-lor. En speciell fråga i det hänseendet återstår emellertid att upptaga till granskning, nämligen frågan om redovisning av skatteunderlaget till församlingarna.

När församling av statsverket erhåller den församlingsskatt som tillkommer den skall (självfallet) reducering ske med belopp som svarar mot vad som bortfaller genom den skattelindring som skattskyldiga, vilka icke tillhör svenska kyrkan, äger åtnjuta. Motsvarande reducering av förskottet bör äga rum även om detta inte uttryckligen stadgas; församlingarna skulle eljest i onödan kunna missräkna sig på skatteintäkterna. Vid fastställandet av det skatteunderlag som skall läggas till grund för bestämmandet av församlingens fordran på statsverket måste i överensstämmelse med vad nu sagts de i det borgerliga skatteunderlaget ingående belopp som hänför sig till personer som utträtt ur svenska kyrkan reduceras med fyrtio procent. Om man inte här har en regel om att redovisning av skatteunderlagsbeloppen skall ske i hela skattekronor kommer det, trots alla avrundningsregler beträffande den beskattningsbara inkomsten, att ingå skatteören i underlagsbeloppen. Men det bör inte möta några svårigheter att här införa den praktiska förbättring av redovisningsförfarandet som nyss förordats.

Nils Gottliebsson.

II.

Summarisk skatteredovisning när debetsedel inte lämnats

Arbetsgivare som tillämpar summarisk skatteredovisning skall enligt 23 § UK årligen till skatteavdelningen vid postkontoret i residensstaden lämna uppgift om nummer å preliminärdebetsedel för ar-

betstagare beträffande vilken sådan redovisning sker. Uppgiftsskyldigheten bör, heter det i fortsättningen, fullgöras sålunda, att en från varje debetsedel avskild skatteanvisning tillställs skatteavdelningen, varvid å anvisningen skall ha antecknats "summarisk skatteredovisning" samt arbetsgivarens namn eller redovisningsnummer. Anvisningar för arbetstagare som var anställda hos arbetsgivaren vid årets början eller som anställda under januari eller februari månader skall insändas senast den 18 mars och anvisningar för därefter anställda arbetstagare senast den 18 i den efter anställningens början följande månad, varunder uppbördstermin infaller.

Uppgiftsskyldigheten bör fullgöras på ovan angivna sätt och uppenbarligen kan alltså andra sätt ifrågakomma. Så är fallet beträffande Stockholms stad med avseende å de centralt genom kammarkontoret avlönade arbetstagarna. Anvisningar insändas inte utan endast en förteckning över dem som omfattas av den summariska redovisningen.

I vad gäller redovisningen av skatten stadgas i 53 § UF att arbetsgivaren skall insända (allenast) en skatteanvisning på vilken upptagits sammanlagda beloppet av de för arbetstagaren gjorda skatteavdragen. Emellertid framgår av 22 § UK att redovisning med förteckningar kan få tillämpas även vid summarisk skatteredovisning.

Med den ordning som här skildras kommer skatteanvisningarna icke alls till användning och förutsättning finns alltså för att tillämpa summarisk redovisning även för arbetstagare som inte inlämnat debetsedel om uppgift om debetsedelsnumret på annat sätt kan erhållas. Sedan kammarkontoret till uppbördverket an-

mält att ett betydande och kostsamt merarbete uppstod genom att den vanliga (maskinella) rutinen inte kunde tillämpas beträffande arbetstagare som inte avlämnat debetsedel upptogs till övervägande hur man lämpligen kunde förfara för att tillgodose kammarkontorets önskemål att få en enhetlig rutin för alla anställda. Detta ledde till en överenskommelse av följande innehåll.

Kammarkontoret överlämnar till uppborädsverket förteckning på de arbetstagare som inte lämnat debetsedel med angivande av namn, födelsetid och adress (i form av ett kort för varje person). Uppborädsverket antecknar å kortet debetsedelnumret, i första hand för alla för vilka uppborädsverket utfärdat debetsedel men numret bör i många fall kunna utränas och antecknas även när annan lokal skattemyndighet utfärdat debetsedel. Korten återsänds därefter snarast till kammarkontoret. I förteckningarna jämlikt 23 § UK upptages successivt alla arbetstagare för vilka kännedom om debetsedelnumret erhålles. För dem som icke lämnat debetsedel sker som eljest avdrag med 25 % av lönen. Summan av samtliga avdrag inlevereras vid alla uppborädssterminer utom den sista, då reglering sker för sådana fall där uppgift om debetsedelnumret inte kunnat erhållas; mot dessa fall svarande belopp måste överföras från postgiro 301 till postgiro 300 samtidigt som uppgifter om härav berörda arbetstagare lämnas på vanligt sätt.

Med det skisserade systemet finns en viss risk för att en hos staden anställd arbetstagare får en förfrågan varför ingen preliminärskatt influiter, nämligen då uppgift om summarisk redovisning inte kunnat göras å kreditkortet trots att sådan i själva verket tillämpats för vederböran-

de. Denna risk är emellertid inte särskilt stor, eftersom i Stockholm inga förfrågningar görs förrän efter tredje uppborädssterminen och då bör i regel debetsedelnumret ha erhållits. För övrigt får vi hoppas att hela denna kontrollanordning med förfrågningar snart blir avskaffad såsom varande rätt kostsam men föga effektiv.

Nils Gottliebsson.

III.

Ett rättsfall angående villafastighet, ägd av fåmansbolag

I tidskriftens oktobernummer 1962 (s. 340 ff) inventerades problemställningarna vid beskattning av inkomst av fåmansbolagens villafastigheter, då villor upplåtits till bostad åt direktörer eller andra tjänstemän med avgörande inflytande i bolagen. Vid den tidpunkten hade regeringsrätten — under senaste tioårsperiod — endast avgjort ett mål angående frågan om villa skulle anses använd i bolags rörelse, RÅ 1958 Fi 2016. Målet gällde 1953 års taxering, då schablonregeln ännu inte trätt i kraft. Principiellt bör den omständigheten dock inte spela någon roll. Såsom jag framhållit i den tidigare artikeln skall ju gränsen — mellan fastighet i rörelse och fastighet som inte används i sådan verksamhet — dras på samma sätt nu som före införandet av schablonregeln. Däremot har gränsdragningen fått större betydelse sedan denna regel trätt i kraft. Förr ågnades frågan uppmärksamhet endast undantagsvis, t ex då villa och rörelse var lokaliserade i skilda kommuner.

Numera föreligger ytterligare ett rättsfall, avgjort av regeringsrätten den 9 oktober 1962 (Å. G. Hedenbrandhs Triköfabrik AB). Målet gällde 1957 års taxering d v s schablonregeln hade trätt i kraft. Tyvärr avsåg tvisten endast förhål-